

Pro Jourovou je Orwellova kniha 1984 manuálem a Velký bratr je její vzor

- CZ24 News | 17. prosince 2020

4

Již řadu let slyšíme kritiku politiků za to, že rozdělují společnost. O fenoménu rozdělené či jednotné společnosti se nediskutuje, píše Petr Sak v komentáři.

Pozitivum vize jednotné společnosti je bráno jako axiom a žádný z proudů české politiky tento axiom nezpochybňuje, ať již proto, že si netroufne, či proto, že se s ním ztotožňuje. Proto označení politika, že rozděluje společnost, je verdikt zatracující do pekel.

V roce 2006 jsem na politologické konferenci v Olomouci přednesl referát Mýty a axiomatizace české politiky (<https://legacy.blisty.cz/art/30373.html>). Tehdy jsem upozorňoval, že v české společnosti, politice i politologii, je stále více témat vymezeno axiomaticky, jako nezpochybnitelná pravda, o níž se nepochybuje a nediskutuje. Kdo by takový axiom zpochybnil, přestává být členem slušné společnosti; je nacist, soudruh, bolševik, rusofil, antisemita, komunista, neomarxista. Česká televize je pro něj zavřená, B. Kartous, elfové a studenti z Demagog.cz ho řadí do skrytých i zjevných seznamů, Google a Twitter mu blokují a ruší přístup na sociální sítě.

V současné době je v Evropské unii módní používání pojmu evropské hodnoty. Dokonce na to máme úředně potvrzenou osobu Věru Jourovou, od níž občas slyšíme o porušování evropských hodnot, ale ne již konkretizaci tohoto obecného pojmu jejich výčtem. Již samotné úřední používání pojmu evropské hodnoty je nekompetentní a nesmyslné. Je zásadní rozdíl mezi Evropskou unií a Evropou. Evropské může znamenat zeměpisný pojem nebo také může směřovat k evropské sociální entitě

(identitě). Sociální entita může mít charakter „živého sociálna“, které se utváří, reprodukuje a modifikuje neustálými neformálními sociálními jevy, společenskými procesy a událostmi nebo může být sociální entita produktem formálních úředních aktů, což je situace Evropské unie. Hodnotu či hodnoty Evropské unie lze vyhlásit úřední osobou Věrou Jourovou z politického sekretariátu, ale ne evropské hodnoty, ty jsou produktem živého sociálna, které se permanentně reprodukuje a modifikuje. Evropské hodnoty se můžeme snažit pomocí vědy poznávat, nikoliv však politicky určovat dosazenou úřednicí.

S jistou dávkou nepokory si dovoluji tvrdit, že evropskou hodnotou je po staletí se vyhraňující princip, vyjádřený Rene Descartem: „Pochybuji, tedy myslím, myslím, tedy jsem“. Uznávanou osobností liberálů všech odnoží je Charles Popper, který verifikaci hypotézy či teorie nahrazuje falzifikací. To znamená, že nikdy nelze říci, že teorie je pravdivá, hypotéza potvrzená, ale platí pouze, že se teorii či hypotézu v dané chvíli nepodařilo vyvrátit (falzifikovat), což však neznamená, že nebude vyvrácena za rok, za deset či sto let. Je symptomem současné chaotické doby, že obdivovatelé Ch. Poppera jsou současně nositeli jediných nevyvrátitelných a nezpochybnitelných pravd (axiomů) a jiné názory jsou dezinformace, hoax nebo fake news.

Věra Jourová dokonce buduje vydatně finančně dotovanou infrastrukturu na potírání nesprávných názorů, postojů a informací. Zdá se, že pro ni není Orwellova kniha „1984“ literaturou a dystopií, ale manuálem, pracovním nástrojem a Velký bratr je její vzor. Na „ministerstvu pravdy“ však má zdatné pomocníky. Dalšího literárního autora, mistra absurdity Franze Kafku, připomíná slovenský europoslanec Milan Šimečka, syn známého marxisty a disidenta stejného jména, který kdysi po přečtení Orwellova románu silnými emocemi vyjadřoval zděšení a víru, že v realitě k situaci popisované v románě nedojde. „Já prožil úlek z tohoto poznání, když jsem přečetl příběh Winstona Smithe. Najednou jsem věděl, že čtu svůj vlastní příběh. Pro mě sice ještě nezačal, ale věděl jsem, že začne a že se jeho osudovému pokračování nevyhnu. Četl jsem nevěřičně a prožíval při tom stejný pocit jako při cikánčině hádání z ruky nebo při pohledu do skleněné koule na stole pokoutné věštkyně: směsici pohrdání a nejistoty. Venku na slunci se ukáže směšnost pověr, ale co když přece...?“ (Milan Šimečka, Náš soudruh Winston Smith, 1984, Československý doslov k románu George Orwella „1984“, Petlice, 1983).

Nyní k tomu, čeho se Miloš Šimečka senior obával, dochází „díky“ jeho synovi, který chce evidentně v Evropské komisi vybudovat „ministerstvo pravdy“, a proto předložil návrh, jak z Evropské unie vymýtit nesprávné názory, postoje a informace. Jeho iniciativa nahrává záměru Věry Jourové, George Sorose, Evropské komise a evropského Velkého bratra vybudovat „ministerstvo pravdy“.

Zdroj: <https://www.prvnizpravy.cz>